

for, hvordan vi udmønter den satsning, så vi ikke bruger pengene i blinde, men at vi fokuserer. Det afventer vi, og så vil vi poste endnu flere penge i forskningen næste år og året efter.

Jeg synes, det er vigtigt at understrege, at der alene i år bliver omkring 0,5 mia. kr. ekstra af andelen af BNP, hvis vi skal gøre det op i det. Det er jo sådan lidt en mærkværdig målestok, for det betyder, at hvis det går dårligt i landet, så bruger vi jo endnu mere på forskning, og det giver ikke rigtig nogen mening, men nu er det altså det, der er målestokken, og vi bruger flere penge på forskning ...

Formanden:

Så er det hr. Morten Østergaard for endnu en kort bemærkning.

(Kort bemærkning).

Morten Østergaard (RV):

Jo, men det afgørende her er jo: Når man sætter nogle pejlemærker, kommer man så nærmere, eller kommer man ikke nærmere? Jeg mener, at hr. Peter Christensen tidligere har udtrykt glæde over, at det rent faktisk går godt for det her land, og at BNP rent faktisk stiger, og derfor er det jo ærgerligt, at det ikke rækker længere end til store smil og brede målsætninger, når det kommer til en opprioritering af forskningsindsatsen.

Hvis vi skal være et førende vidensamfund, så er det nødvendigt, at vi kommer i et andet gear, så er det nødvendigt, at regeringen gør mere end bare at komme med tomme løfter. Derfor må vi sige, at det er en skuffelse, at finansordføreren for det største regeringsparti i dag ikke kan sige andet end: Jo, vi har da skruet lidt op for blusset.

Vi er ikke nærmere Barcelonamålsætningerne, og derfor klunger det hult, når man taler om, at vi skal være et førende vidensamfund.

(Kort bemærkning).

Peter Christensen (V):

Jeg mener egentlig ikke, at der er nogen grund til den store uenighed; vi er jo enige om målet: Vi skal nå 1 pct. af BNP, når vi når til 2010, og det vil vi også nå.

Jeg synes dog, det skal bemærkes, at man kun snakker om målsætningen. Siden finanslovforslaget blev fremsat, er det kun målsætningen, der er blevet vendt. Der er jo sådan set – bl.a. via UMTS-midlerne – 1,2 mia. kr., der skal forhandles om sideløbende med finansloven. Så det er forkert at ville give et indtryk af, at der overho-

vedet ingen penge er til forskning i det her land, og at der overhovedet ikke er plads til nogen nye initiativer. Det er jo ganske enkelt ikke rigtigt.

Men det ændrer ikke ved, at målsætningen må der ikke være tvivl om. Når vi når til året 2010, så skal vi bruge 1 pct. af BNP på forskning, ikke fordi det er noget, man har aftalt i Barcelona, men fordi Danmark har brug for, at vi netop ruster os til den konkurrence, vi allerede befinder os midt i.

(Kort bemærkning).

Lene Jensen (S):

Jeg vil også beskæftige mig lidt med fremtiden og forskningen, for hr. Peter Christensen sagde i sin ordførertale, at man leverer flere penge, som man lovede, og så er der nogle, der siger, at det er for lidt. Jeg vil høre, om ikke det har slået hr. Peter Christensen, at det ikke er *nogle*, der siger, at det er for lidt, det er *alle*, der siger, at det er for lidt – altså lige bortset fra regeringspartierne. Det er herindefra, det er i beskedenhed mit parti, det er mine kolleger i oppositionen, og så er det landbruget, det er erhvervslivet, det er forskerne, det er universiteterne, det er organisationerne, og det er vel at mærke også mennesker, som rent faktisk ved noget om det her, og som bærer gyldne kæder, som regeringen selv har hængt om halsen på dem: formand for det ene og det andet og medlemmer af det globaliseringsråd, som bliver brugt som undskyldning.

Jeg vil høre, om ikke det er en smule slående, og om ikke hr. Peter Christensen kan finde bare én af dem, som han er enig med?

(Kort bemærkning).

Peter Christensen (V):

Jeg synes, det er værd at understrege, at det er rigtigt, at graden af utålmodighed er vidt forskellig, men målsætningen er der jo ingen uenighed om. Vi er jo alle sammen enige om, at vi skal nå den ene procent, og det vil vi nå.

Jeg har så forstået, at der ud over Socialdemokraterne også er erhvervsorganisationer, der ønsker, at det skal gå endnu hurtigere. Men min pointe er, at man på universiteterne rolig kan begynde at indrette sig efter, at der kommer mange, mange penge i de kommende år. I øvrigt vil der allerede skulle forhandles om betydelige beløb i indeværende år til udmøntning næste år.

Kl. 11.05

Derfor håber jeg bestemt ikke, at man i universitetsmiljøet nu forventer, at der ikke skal ar-